

Приказки и басни за моитѣ дѣца

(Подъ редакцията на Б. Райновъ)

1. Вълча хитрина

Единъ охраненъ Вълкъ виждѣ, че стадо отъ млади агнета е нападнато отъ глутница вълци, негови другари и близки съ зли намѣрения. Изправя се всрѣдъ тѣхъ и имъ държи слѣдната увѣщателна рѣчь :

— „Другари, сподѣлямъ радостъта Ви и познавамъ апетититѣ Ви. Но какво искате отъ тия млади-млѣкарчета, които нѣматъ още никакви кости за остритѣ Ви зѣби ? Нека да порастнатъ поне на годинка и тогава заедно съ васъ ще имъ видимъ смѣтката. Идете си сега, не плашете, младото стадо и чакайте поканата ми, когато му дойде врѣмето“.

Глутницата вълци се разпрѣсва разсърдено, а хитрулякътъ вълкъ остава при стадото за водачъ и пазачъ съ надежда че господарътъ ще го награди богато за услугата и нѣма да го остави да гладува за напрѣдъ. И наистина като пристигна, господарътъ при ягнетата, едно отъ най-пъргавитѣ се изпрѣчва отпрѣдъ му и почва да му блѣе : „отъ страна на цѣлото стадо съмъ назначено господарю, да ви засвидѣтелствувамъ